

ชื่อเรื่อง การประเมินการสูญเสียการจัดการสายโซ่อุปทานคะน้าในจังหวัดเชียงใหม่
ผู้แต่ง คามร บันฑูรัตน์ วิบูลย์ ช่างเรือ พิชญา บุญประสม พูลลาภและदनัย บุญเกียรติ
ที่มา วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 43 (3พิเศษ):296-299, 2555.
คำสำคัญ การประเมินการสูญเสีย คะน้า การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว

บทคัดย่อ

คะน้า (*Brassica oleracea* L. var. *alboglabra*) เป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปีในเขตพื้นที่สูงของภาคเหนือตอนบน คะน้าส่วนใหญ่จะถูกส่งไปกรุงเทพและปริมณฑล รวมถึงส่งออก ซึ่งการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวต้องใช้เวลาเนื่องจากผลิตอยู่ห่างจากตลาด อีกทั้ง คะน้าเป็นพืชที่ตอบสนองต่อความร้อนและลมได้ดี เนื่องจากใบมีขนาดใหญ่และบาง ดังนั้นเปอร์เซ็นต์การสูญเสียส่วนใหญ่เกิดขึ้นในกระบวนการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงฤดูร้อน งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา ระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผักคะน้า 2 ระบบ ได้แก่ การจัดการปกติและระบบความเย็น วัตถุประสงค์หลักเพื่อประเมินการสูญเสียแต่ละขั้นตอน วิเคราะห์สาเหตุการสูญเสีย หาแนวทางในการลดการสูญเสีย ผลการวิจัย พบว่า การสูญเสียหลักเกิดจากการหักและการซ้ำของผักคะน้าที่เกิดขึ้นในจุดรวบรวมผลิตผล และขั้นตอนการขนส่ง การสูญเสียรองที่พบคืออาการเหี่ยวจากความร้อนและลมที่เกิดขึ้นระหว่างการขนส่งแบบปกติ เปรียบเทียบกับการขนส่งแบบใช้ความเย็นสามารถลดการสูญเสียที่เกิดขึ้นประมาณ 45% และการจัดการผลิตผลอย่างเหมาะสมสามารถลดการสูญเสียที่เกิดจากการหักและการซ้ำได้ นอกจากนี้ การใช้อุณหภูมิต่ำสามารถลดการเหี่ยวที่เกิดขึ้นระหว่างการขนส่งได้ โดยลดการสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการหักและการซ้ำได้ 15% ในขณะที่ การเหี่ยวสามารถลดลงได้ 26%